

Tammi

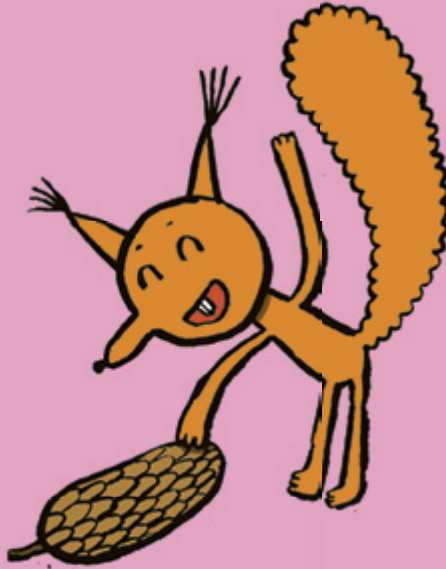
Paula Noronen & Minna Kivelä

HURJAN HULLUJA SATUJA

KUVITUS

Aiju Salminen

HURJAN
HULLUJA
SATUJA

Teoksen satuvalikoima on muokattu Bauer Median RadioPlayssa ja
Podplayssa vuosina 2018–2022 esitetyistä äänisaduista.

Teksti © Paula Noronen ja Minna Kivelä 2023

Kuvitus © Aiju Salminen 2023

Teoskokonaisuus © Tekijät ja Tammi 2023

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä

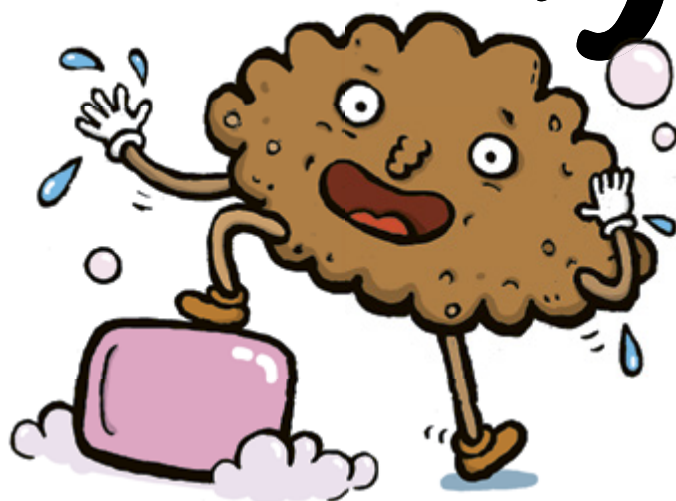
Painettu EU:ssa

ISBN 978-952-04-4820-2

Paula Noronen & Minna Kivelä

HURJAN HULLUJA SATUJA

KUVITUS
Aiju Salminen

TAMMI · HELSINKI

VAUVAT
RYÖSTÄJINÄ

s. 10

PÄINVASTOIN-
PIHLA

s. 18

KAKKAKIKKAREEN
KÄSIENPESUKURSSI

s. 23

JASKA
JA ARKA
MÖRKÖ

s. 29

ORAVAVELJESTEN
ÄKKIRIKASTUMINEN

s. 35

TINKAN
KARKKIÄHKY

s. 42

VAUVAT
SIEPATAAN
AVARUUTEEN

s. 48

DISKOKARHUT

s. 57

ÄRSYTTÄVÄT
IKÄRAJAT

s. 65

ORAVAVELJESTEN
RIKKINÄINEN
PUHELIN

s. 71

VAUVOJEN
TAUTINEN
KAHAKKA

s. 78

PEHMOELÄINTEN
JÄNNITTÄVÄ
METSÄRETKI

s. 85

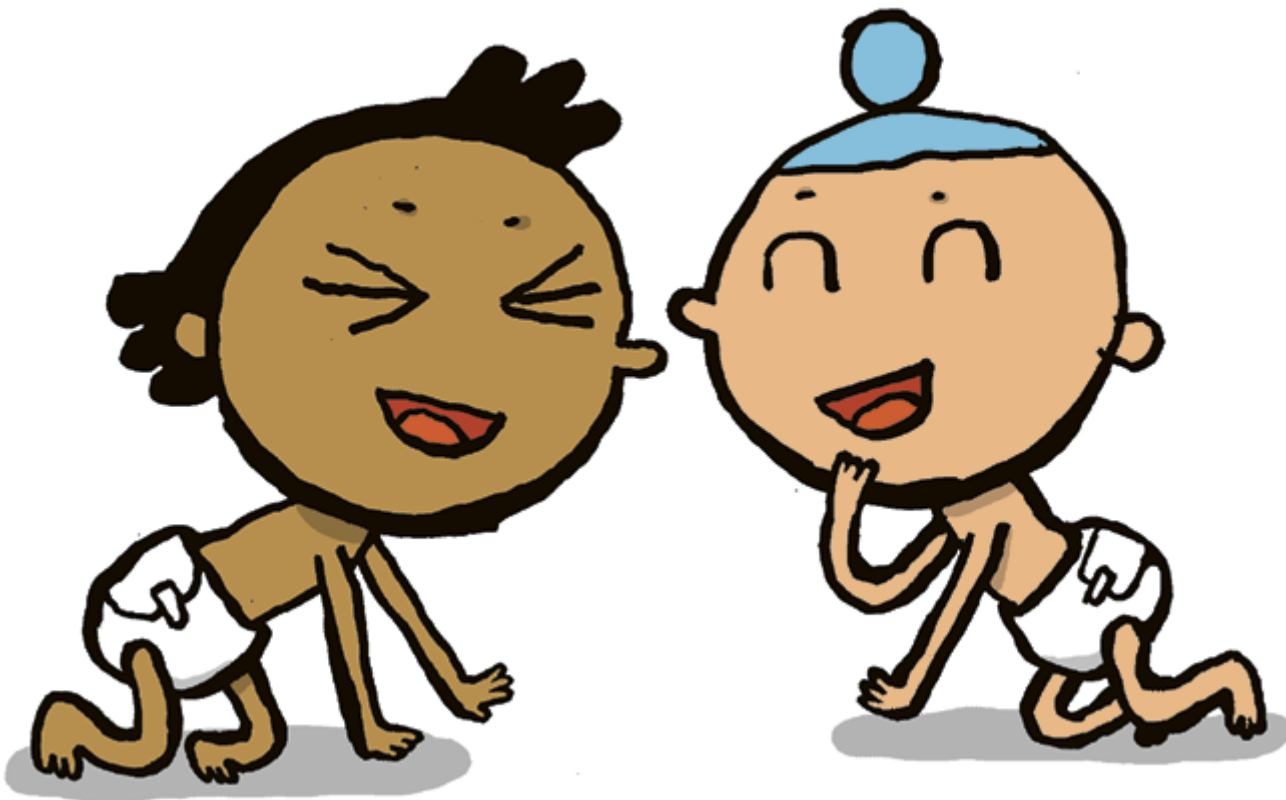
KAKKAKIKKARE
SEKOITTA SATU-MAIREN
OMALLA VERSIOILLAAN
LUMIKKI-SADUSTA
JA MYÖS SINUT
TÄLLÄ YLIPITKÄLLÄ
OTSIKOLLA

s. 94

VAAUVAT RYÖSTÄJINÄ

Vuokko ja Keke ovat kaksi ihan tavallista vauvaa, jotka joutuvat usein erilaisiin seikkailuihin, kenenkään tietämättä. He osaavat puhua keskenään, mutta muille se kuuluu jokelteluna. Taannoin vauvat olivat taas äitiensä kanssa kaupungilla.

Keken äiti Sini: Kuule, pitäisikö ennen tavarataloa käydä nopeasti jossain lounaalla? Siis niin upeat nuo Vuokon vaunut.

Vuokon äiti Laura: Todellakin, eikö ole ihan mielettömät! Mitä ruokaa tekisi mieli?

Sini: Kävisikö thaimaalainen ruoka?

Laura: Joo, mennään tuonne!

Keke: Vuokko, oletko sä hereillä?

Vuokko: Kyllä olen, Keke.

Keke: Olen vähän kateellinen sulle.

Vuokko: Mistä?

Keke: Noista vaunuista. Ne on ihan mielettömät. Mulla on tällaiset vanhat räsät.

Vuokko: No nämä on kyllä hienot. Näissä on kaikenlaisia toimintoja. Kun painaa tästä, kuomu menee ylös ja alas.

Keke: Vauuu!

Vuokko: Ja kun mä painan tuosta, niin...

Keke: Automaattinen maitohana.

Vuokko: Joo, tuttipullo tulee tuohon ja maito kaatuu mun suuhun. Slurps.

Keke: Vitsi kun mullakin olisi noin hienot. Mulla on täällä vaan vanhaa räkää ja kaikkea likaa, eikä kuomukaan liiku.

Vuokko: Ja katso! Kun mä painan tuosta, tänne tulee oma disko!

Keke: Ihan tajutonta! Nämä mun haisee homeelle ja jytkyy muuten vaan.

Vuokko: Keke, hommataan sulle samanlaiset!

Keke: Miten ihmeessä?

Vuokko: Haetaan kaupasta.

Keke: Ei meillä ole rahaa. Mulla ei ole pankkitiliä.

Vuokko: Hommataan jostain rahaa. *Come on*, me ollaan Vuokko ja Keke!

Keke: Niin ollaankin. Karataan!

Vuokko ja Keke lähtivät vaunuista ja konttasivat nopeasti karkuun. Thaimaalaisesta ravintolasta pääsi suoraan sisäkäytävää pitkin kauppakeskukseen.

Vuokko: Täältä jostain me ostettiin nämä. Tuolla on ihan samantlaiset vaunut.

Keke: Äkkiä sinne!

– Hei, voinko auttaa? myyjä kysyi.

– Paljonko nuo vaunut maksaa?

Myyjä ei ymmärtänyt Vuokon kysymystä, koska kuuli sen pelkkänä jokelteluna.

– Anteeksi mitä?

Vuokko: Paljonko nuo maksaa? Mulla on vaipassa euro.

Keke: Ja mulla sata euroa. Ei kun se olikin vessapaperia.

– En nyt ymmärrä teitä.

Vuokko: Keke, tossa hintalapussa on numerot 345.

Keke: Aika kalliit vaunut.

– Jasper, mitä täällä tapahtuu? Nuohan ovat vauvoja? toinen myyjä hämmästeli.

– Ai joo, niin ovatkin.

– Nehän ovat eksyneet. Ota tämä syliin ja minä otan tuon. Selvitetään, kenelle he kuuluvat.

Keke: Et todellakaan ota!

Vuokko: Pakoon!

Vauvat konttasivat pakoon niin lujaa kuin pääsivät, ja saivat vaunukaupan myyjät harhautettua.

Keke: Meidän rahat ei riitä niihin vaunuihin.

Vuokko: Ei niin. Mitä me nyt tehdään?

Keke: En tiedä.

Vuokko: Keke, näin yhdessä telkkariohjelmassa sellaisen ryöstön...

Keke: Mitä siinä tehdään?

Vuokko: Siinä mennään vaikka kauppaan ja osoitetaan jollain, mitä ne myyjät pelkää. Sitten ne antaa osoittajille kaikkea, mitä ne haluaa. Niinku rahaa...

Keke: Ei kai kukaan vauvoja pelkää?

Vuokko: Ei niin, kaikki vaan lässyttää meille. Mua ainakin pelottaa semmoiset naamat, jotka irvistää.

Keke: Mua pelottaa kova ääni. Mutta mikä pelottaa aikuisia?

Vuokko: Hei, kerran yks aikuinen juoksi puistossa pakoon, kun se näki äidin kädessä kakkavaipan.

Keke: Tehdään vaippalinko!

Vuokko: Joo, singotaan vaipat niiden päälle.

Keke: Joo. Missä paikassa on rahaa?

Vuokko: Siinä samassa ohjelmassa ne ryöstötyypit sai saaliiksi kaikkea kiiltävää. Sitten ne vaihtoi ne jutut rahaksi!

Vuokko ja Keke näkivät kauempana koruliikkeen. Sen ikkunassa kimalteli kelloja, timanttikorvakoruja, helminauhoja ja vaikka mitä.

Keke: Vuokko, tuolla on kaikkea kiiltävää. Kontataan sinne ja tehdään ryöstö!

Koruliikkeessä oli meneillään alennusmyynti. Ovi oli auki, joten Vuokko ja Keke pääsivät näppärästi sisään. He konttasivat kenenkään huomaamatta korutiskin alle.

Keke: Nyt heitetään vaippa tiskiinkin. Kun ne pelästyy, ruvetaan kahmiamaan kaikkea kiiltävää.

Vuokko: Mulla ei sitten ole enää vaippaa, jos mä heitän tämän.

Keke: Älä huoli, Vuokko, mulla on kaksi vaippaa. Äiti laittaa aina kaksi päällekkäin, jos ollaan pitkään liikenteessä.

Vuokko: Heitä toinen vaippa ylös!

Keke heitti vaippansa kohti myyntitiskiä. Heitto ei yltänyt sinne asti, vaan vaippa putosi keskelle myymälää.

Keke: Hitsi, se ei lentänyt tarpeeksi ylös.

Vuokko: Parhaasi yritit, Keke. Kokeillaan tällä mun vaipalla.

– Mikä täällä haisee? ihmetteli asiakas.

– Ihana timantti, mutta outo tuoksu täällä. Ei kai timantit tälle tuoksu?

– Me otetaan nämä kihlasormukset... Lauri, pieraisitko sinä meidän kihlapäivänä?

– No en tietenkään. En tiedä, mistä tämä haju tulee. Anteeksi, myyjä, mutta teillä taitaa olla ilmastointi rikki!

Vuokko: Aiheutettiin hässäkkä. Nyt äkkiä kimallusten kimppuun, kun myyjät ei näe.

Keke: Joo, mä otan tollasta hienoa kiiltävää!

Vuokko: Ja mä otan kimallusketjua.

Vuokko konttasi kohti lahjanauhaa ja sulloi sitä vaippaansa. Keke taas näki lahjapaperia ja repi pienillä käsillään siitä palasia omaan vaippaansa. Samaan aikaan kultakaupan myyjät rauhoittelivat asiakkaita:

– Ei hätää. Tämä on varmaan vain joku hetkellinen putkiongelman. Millaiset kihlasormukset laitetaan? Voin antaa vähän lisälennusta, kun täällä tosiaan lemahtaa.

– Hei, täällä on vauvan vaippa lattialla. Se haju tulee täältä! huomasi asiakas.

– Mirkku, käy äkkiä korjaamassa se pois, toinen myyjistä kehotti.

– Joo! Sirpa, rauhoittele sinä asiakkaita ja anna lisää alennusta.

Tilanteen aikana Vuokko ja Keke konttasivat ulos kaupasta ja kampe-sivat itsensä kauppakeskuksen levähdyspenkeille.

Vuokko: Mä sain näin hienoa kultanarua.

Keke: Ja mulla on tämmöistä kiiltävää paperia. Nyt sitten myydään nämä vauveliini.fi:ssä ja tienataan rahaa.

Vuokko: Pitäisi saada jostain puhelin, että voidaan ottaa kuva ja jättää ilmoitus.

Keke: Näetkö tuon naisen, joka räplää puhelinta viereisellä penkillä?

Vuokko: Joo.

Keke: Mene siihen viereen ja rupea itkemään. Sitten se takuulla lohduttaa ja lässyttää ja jättää puhelimen penkille. Mä käyn sillä aikaa sen puhelimella netissä myymässä nämä.

Vuokko: Sopii. Mua vähän jo muutenkin itkettää ja on äitiä ikävä...

Vuokko aloitti itkunsa ja nainen tosiaan jätti puhelimensa penkille. Keke nappasi sen, otti kuvat paperista ja narusta ja latasi ilmoituksen vauveliini.fi-sivulle.

– Voi voi vauva, mikä nyt on? Missä äiti on? Sshhh, älä itke. Pyydän, että vartija tulee tähän, niin viedään sinut äitisi luokse.

Vuokko: Keke, oletko jo saanut ne myytyä? En jaksa enää itkeä.

Keke: En vielä. Yritä itkeä vielä vähän. Muistele sitä kertaa, kun sun tutti hävisi.

Vuokko: Nyt mua rupesi taas itkettämään toi tuttijuttu...

Keke: Miksei kukaan osta näitä?

Vuokko: Keke, vartija vie mut kohta neuvontaan ja ne kuuluttaa meidän äitejä... Heitä se puhelin pois!

Keke heitti puhelimen Vuokkoa lohduttaneen naisen jalkojen juureen. Nainen kumartui ottamaan sen. Samassa vauvat konttasivat vaipat sauhuten takaisin thaimaalaiseen ravintolaan, jossa heidän äitinsä lopettelivat nuudeliannoksiaan.

Laura: Hei nyt tuli viesti, että Mega-Mammasta tullaan tuomaan ne vaunut.

Sini: Ihana palvelu. Ei tarvitse tämmöisten väsyneiden äitien raahustaa sinne itse.

Samaan aikaan vauvat kiipesivät huomaamatta takaisin vaunuihinsa.

Vuokko: Harmi, Keke, ettei me saatu niitä kimalluksia myytyä eikä rahaa, että oltais saatu sulle tämmöiset samanlaiset vaunut.

Keke: Ei voi mitään. Kukaan ei niitä kimalluksia halunnut. Siihen ilmoituksen alle tuli vaan sydämiä ja jotain hymynaamoja.

Silloin Laura nosti Vuokon pois uusista hienoista vaunuista ja laski hänet takaisin tämän vanhoihin vaunuihin.

Laura: No niin, Vuokko, nyt pääset takaisin omiin vanhoihin vaunuihisi, kun saatiin näiden renkaat korjattua. Nuo lainavaunut lähtevät takaisin Mega-Mammaan.

Keke: Vuokko, sulla on taas vanhat vaunut.

Vuokko: Niin on. Ollaan taas samikset. Mullakin on täällä tätä kuivunutta räkää.

Keke: Mua väsyttää.

Vuokko: Sama juttu, mä alan nukkua.

Keke: Mäkin alan.

Sini: Kyllä vanhaa kannattaa aina korjata, jos vaan pystyy.

Laura: Just niin. Kierrätys on tärkeää.

Sini: Minäkin ostan Kekelle paljon juttuja kierrätysryhmistä. Tämä vauveliini.fi-ryhmä on hyvä. Mulla on aina tämä sivu auki puhelimesssa, jos sinne tulee jotain mielenkiintoisia juttuja myyntiin.

Laura: Näytäs vähän. Katso, joku on laittanut myyntiin lahjanarua ja paperia.

Sini: Voi kun suloista. Melkein voisi ostaa, kun meidän Keke tykkää niin leikkiä paperilla ja repiä sitä.

Laura: Vuokko taas rakastaa naruja. Hinta on vain 20 senttiä!

Sini: Ihana ilmoitus. Otetaanko vielä jälkkärikahvit ja muffinit ja mietitään ostamista.

Laura: Näin tehdään. Meidän vauvatkin nukahti, niin voidaan kahvitella kaikessa rauhassa.

Kansa vaatii lisää Hulluja satuja – olkaapa hyvät:

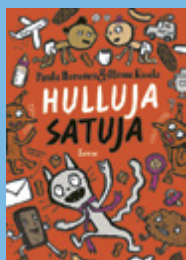
Hurjan hulluissa saduissa villit vauvat Vuokko ja Keke aiheuttavat hämmennystä avaruudessa asti. Oravaveljekset Mauri ja Vesa perustavat yrityksen, mutta riittääkö kassavirta? Ja eikös Kakkakikkare ilmesty taas pilaamaan Mairenen opettavaiset esiintymiset!

Edellisistä kirjoista tuttujen hahmojen lisäksi tavataan mm. jörökarhut, jotka salaa fanittavat Karhuviisuja. Entä kun pehmoeläimet lähtevät metsään tapaamaan ihan oikeita lajitovereitaan – uhka vai mahdollisuus?

Hullun suosittu *Hulluja satuja* (2021) ja *Täysin hulluja satuja* (2022) ovat valloittaneet kaikenikäiset lukijat ja kuuntelijat.

”Säästäkää lapsenne näiltä älyvapailta saduilta.”

Kasvatus-Maire

www.tammi.fi

9 789520 448202

L84.2

ISBN 978-952-04-4820-2

Kannen kuvat:
Aiju Salminen